

sorunları çözümlenememiş, artan ham madde ihracatımıza kıyasla gelirlerimiz beklenen artışı gösterememiştir.

- Yurdumuzda nitelik ve nicelik bakımından yeterli kalifiye elemanımız vardır. Az önce belirttiğim olayları çok önceden haber veren önerileri, hâlâ devam eden dış ülkelere insan gücü ve beyin gücü akımı bunu isbatlamaktadır. Böyle olduğu halde birçok önemli projelerimiz yabancı ve sorumsuz ellerde geliştirilmeye çalışılıyor ve sonucu da çoğunlukla Karadeniz Bakır örneğinde olduğu gibi hüsrarla sonuçlanıyor.
- Dün olduğu gibi bugün de Kongremize büyük değer taşıyan, üzerinde önemle durularak gerçekleştirilmesi kaçınılmaz önerileri içeren tebliğleri ile öğündüğümüz büyük ve değerli bir kadro ile başlıyoruz.
- Dileğimiz odur ki, geçmişten de ders alınarak, bu mesleğin sahipleri tarafından getirilecek önerilerin uygulanmasını geciktiren veya engelleyen mevzuat sorunlarının bir an önce çözümlenmesidir.
- Yurdumuzun enerji sorunu dahil sanayileşmesinde en önemli yeri olan ham madde üretimi ve madenciliğini her yönünden değerli tebliğleri ile İnceleyen uzmanlara, bilim adamlarına, meslektaşlarıma ve tartışmalarıyla konulara katkıda bulunarak açıklığa kavuşmasına yardımcı olacak Kongre Üyelerine saygı ve şükranlarımı sunarım.

KONGRENİN AÇILIŞ OTURUMU

Kongre, tüm hazırlıkları bitmiş biçimde 19 Şubat 1975 günü saat 10.00'da toplandı. Kalabalık bir izleyici grubunun katıldığı ilk oturum AÇILIŞ OTURUMU idi. Protokol sıralamasına göre çağrıldığımız konulardan salt Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ve Genel Müdürler bu çağrıya uydular.

Açılış konuşmasını yapan Oda Başkanı Murat TURAN, madenciliğimizin yapısını genel çizgilerle ortaya koyuyordu :

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI BAŞKANI
MURAT TURAN'ın AÇIŞ KONUŞMASI

Sayın Konuklar, Sayın Basın Temsilcileri.

Ülke madenciliğini genel ekonomik ve politik yapısından soyutlamadan dününü ve bu gününü araştırmak, çözümlmek bu kongrenin amacı olmaktadır.

Bu amaç ülkemiz madenciliğinin eğitimi, bilimi, teknolojisini, sanayisi ve yasasını genel yapı içinde tarihsel gelişimini tüm ayrıntıları ile ortaya koymak biçiminde vurgulanmaktadır. Ancak varolanı bilmek yetersizdir. Ne olacağını görmek ve bunu gerçekleştirmek yönünde mücadele edilmesi gerekmektedir. Bu milli gelirin % 32 sinin nüfusun % 1 i tarafından alınan, yabancı yatırımlar - krediler ve ticaret yoluyla emperyalist ülkelere sömürülen ülkemiz bilim adamlarının ve teknik elemanlarının görevidir.

Bugün dünya konjüktüründe madensel hammaddeleri üreten ve tüketenler olmak üzere iki katagoriye ayırmak gerekirse ülkemizde içinde bulunduğu geri bıraktırlmış ülkeler üretici, emperyalist ülkeler ise tüketici durumundadırlar. Dünya nüfusunun % 30 unu barındıran emperyalist ülkeler dünya hammadde üretiminin % 86 sini tüketirlerken geri bıraktırlmış ülkeler üretilenin ancak % 16 sini tüketmektedirler. Bu sonuç sanayinin kârı olan madensel hammaddeler açısından birer yoklar ülkesi konumuna düşmelerinin yanında sistemin kendisinden gelmektedir.

Gelişen teknoloji ve sanayileşme süreci geri bıraktırlmış ülke halklarını lehdit etmekten başka bir şey değildir. Kitlelerin istemlerine cevap vermiyen bir üretim, bilimin ve teknolojinin emperyalizmin simgesi «çok uluslu» tekellerin elinde toplanmış olmasının bir sonucudur. Ve bu sonuçtur ki geri bıraktırlmış ülke haklarını tehdit etmektedir. Bu tehdit geri bıraktırlmış ülke iktidarlarının politikalarında dolaylı ve dolaysız olarak belirir.

Oda Başkanına Murat TURAN, Kongre Açılış Koanşniasını yaparken.

Ülkemizde de madencilik sektörü emperyalist ülkelerin ucuz emek ve hammadde kaynağı olarak güdümlenmiş, istemleri doğrultusunda yönlendirilmiştir. Genel olarak geçen dönemlerdeki üretimin tutarsızlığı sayısal verilerle kanıtlanmaktadır. Emperyalist bolk A.E.T. kanadının yönlendirdiği ve biçimlendirdiği beş yıllık kalkınma planları madenciliğimizde bugüne dek nicel ve nitel değişiklik getirmemiştir. Genel sanayileşme süreci içinde gerçek yerine oturtulmamıştır. 1950 lerde Türkiye'yi tarım ülkesi olma yönünde iten emperyalist güçler 1960 sonrası sanayileşme

hareketi olarakta tüketim ve montaj sanayii türlerini gündemimize getirmişlerse başka bir sonuç beklenemezdi de. Ancak geri bırakılmış ülke halklarının genelde ülke çıkarlarına öznelde doğal kaynaklarına sahip çıkma yönündeki kararlı davranışları bu ülkeleri yeni politik yöntemler uygulamaya itmiştir. Doğrudan yatırımlar yönüyle madensel hammadde-leri kendi ülkelerine aktarırlarken kaynakları kontrol altına alma yöntemlerinde değişiklikler getirmişlerdir. Madencilik alanındaki Kamu İktisadi kuruluşlarının ve kamu iştiraklerinin özel kesime devri çalışmalarına girdiler. Bu çalışmalar, teşebbüs ve müesseselerin öncelikle devlet eliyle kâr getiren kuruluşlar haline getirilerek kendilerinin veya alt kuruluşlar olarak kurdukları yerli paravan şirketlere devri olarak sürdürüldü. 1971 yılından sonra da ünlü PEARSON raporuyla participation formülüne bağlanarak, «emperyalist ülkelerin sermayeleri önderliğinde» HALKA ACIK KURULUŞLAR olarak noktalandı.

Yatırımlarla sürdürülen emperyalist sömürü beraberinde teknolojik sömürüyüde devam ettirirken ticari yönüylede devam etmektedir.

Emperyalist ülkelerin hakim olduğu pazarlarda madensel hammadde-lerimiz gerçek değerleriyle ortaya konulamamaktadır. Böylece bir daha geri getirilemeyecek olan kaynaklarımız yok denebilecek değerlerle yabancılar devredilmektedir. Bugün ekonomik ve siyasal bunalım içinde bulunan emperyalist ülkeler büyük boyutlarda dışa bağımlı konuma gelmişlerdir. Bu bağımlılık A.B.D. de % 40 a, A.E.T.'de % 75 e ve Japonyada % 90 a ulaşmıştır.

Bunalımdan kurtulmanın ön yolunu sermaye ve teknoloji ihracında bulan emperyalist ülkeler böylece hammadde sorunlarımızda çözümleyebilecekleri inancındadırlar. A.E.T. Ekonomik Topluluğuna geçiş dönemimizi de tu işlerlik içinde değerlendirmemiz gerekmektedir. Kendi istedikleri düzeyde bir sanayileşme ve bunun paralelinde bir madencilik sektörü işlerliği geliştirilecektir. Yabancı sermaye ve teknik hizmet serbestiyeti sağlanırken tüm kaynaklarımız gerek yurt içindeki çarpık yabancı yatırım alanlarına veya dışarıya götürülecektir. Kendi yeterli enerji kaynaklarımız dururken çok uluslu petrol tekellerinin isteğiyle akaryakıtı bağlanan enerji sorununuz bu yapı içinde atom santralleriyle yeni sömürü yöntemine oturtulmak İstenmektedir.

Bugün emperyalist ülkelerin gündeme getirdiği denizsel kaynakların durumuna değinmeden gecemeyeceğim. Önümüzde güncel bir sorun olan Ege Kit'a sahanlığı emperyalist girişimlerin sonucunda uzlaşmaz bir çıkmazın içine girmiştir. Emperyalizmin kontrolünde sömürge ve yarı sömürge dururnyrtddki ülkeler denizsel kaynakları işletecek teknolojik ve ekonomik durumdan yoksundurlar., Bunun içinde dışa bağımlı bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kaldı ki karasal kaynaklarına gereği gibi sahip çıkamıyan, onları gereği gibi işletemiyen ve yabancı sömürüyü yok edemiyen geri bırakılmış ülkelerin deiiizeif kaynaklarını işletmek için. bir işlerlik içine girmeleri görüp .bir* çelişkidir. Bir Çelişki ^idu^y kadar ülke çıkarlarına ters düşer. Diğer taraftan (nadönj?)^ ssefct|rünürt bu çarpıklığı doğal olarak çaişön- idrırTbir pdrça^roldh^biziGrı de etkilemekte ve beraberinde yeni sorunları getirmektedir. Teknoloji ve bilimi iş gücü ile birleştiren üretilen de-

gere plan ve proje ile başlayan soyut katılmayı, üretimle somutlaştıran maden mühendisleri, emperyalist ülkelerle işbirliği halindeki bir avuç azınlığın istemiyle baskı altına alınmak istenmektedir. Bilgi ve becerilerimizi halkımızın hizmetine sunmaktan alıkonulmaktayız. Emperyalist güçler ve onların uzantıların bilinçli ve tutarlı mücadelelerimizi bugün öğretmenlere yapılan faşist saldırılara eş baskılarla önlemeye çalışacakları da açıktır. Ancak, ülkemiz ve halkımıza karşı olan tüm girişimlere, en tutarlı bir biçimde mücadele etmekte kararlıyız.

Sonuç olarak; bu tarihsel dönemde dikkatinizi şu noktalara çekmek isterim:

- Emperyalist blokun bir parçası olan A.E.T. ye girilmemelidir.
- Emperyalist ülkelerin kendi çıkarları içinde oluşturduğu enerji ajansına girilmemelidir.
- Emperyalist ülkelerin çok yönlü sömürsünü sürdürmek amacıyla kurulan NATO, CENTO gibi örgütlerden çıkılmalı ve ikili anlaşmalar kaldırılarak bağımsız bir dış politika uygulanmalıdır.
- Ege Kıta Sahaneliği Sorunu Yunanistan ve Türkiye arasında bağımsız bir dış politika uygulamasıyla çözümlenmeli, emperyalist ülkeler ve onların örgütlerinin aracılığına kesinlikle başvurulmamalıdır.
- Teknolojik gelişim ve sanayileşmemiz içinde tüm madenlerimiz stratejiktir. Plan ve programlar bu temel esas üzerinde ele alınmalıdır.
- Bilimi ve teknolojiyi iş gücü ile birleştiren teknik elemanlara sendikal haklar verilmelidir.

Konuşmamı burada bitirirken bu kongrenin düzenlenmesinde katkısı olan tüm kuruluş ve kişilere teşekkür ederken kongremizin tarihsel görevimizi kanıtlayacağı inancıyla hepinize saygılarımı sunarım.

Murat TURAN'ın açış konuşmasından sonra. Kongre Başkanı Tahsin YALABIK, Kongre'nin önemini ve madenciliğimizin belirgin aksaklıklarını ortaya koyan konuşması aynen şöyleydi;

**TÜRKİYE MADENCİLİK BİLİMSEL VE TEKNİK
KONGRESİ BAŞKANI, ENERJİ VE TABİİ KAYNAKLAR
BAKANLIĞI MÜSTEŞARI MADEN YÜK. MÜHENDİSİ
TAHSİN YALABIK'IN KONGRE KONUŞMASI.**

Değerli Kongre Üyeleri,
insan var olduğundan bu yana özerinde yaşadığı dünyamızın kabuğundan bir şeyler kopararak elde ettiği hammaddelere şekil verip, yaşamını sürdürmeğe, güvenliğini ve özgürlüğünü korumağa ve uygarlık basamaklarında yükselmeğe yarayacak araç ve gereçleri yapmağa çalışmıştır.

Cağlar ilerledikçe artan nüfus, ülkeler arası savaşlar ve daha üst düzeyde beslenme ve yaşama çabası insanları çok çeşitli ihtiyaç maddeleri üretimine yöneltmiştir. Tarım ve yeraltı servetlerinden oluşan başlıca iki hammadde kaynağına dayanan sanayi kolları gelişmiş ve ülkelere kendi doğal kaynakları, coğrafi konumu ve diğer koşullar altında bugünkü durumlarına ulaşmışlardır.

Genel olarak sanayileşmiş ülkeler zenginleşmiş, hammadde ihracatçısı ve tarımcı ülkeler fakir ve geri kalmışlardır. Yeraltı kaynaklarının bir özelliği de tü Ketü İd i ki e rinde tekrar oluşmaması ve yerlerine yenilerinin konulamamasıdır. Bu nedenle, yalnız hammadde ihracatçısı olarak bırakılmış ülkeler ilerleyemedikleri kadar yeraltı potansiyel zenginliklerini de yitiregelmişlerdir.

Yurdumuzda bu gidişe son verilmesi, gittikçe artan hammadde ihtiyaçlarının karşılanması için yeni kaynak ve türlerin aranması, bilinen kaynakların korunması ve israfa gidilmeksizin işlenmesi, bu çalışmalar sırasında çevrenin tahrip edilmemesi ve kirletilmemesi, can ve mal güvenliğinin sağlanması, hakların korunması gereği Maden Mühendislerine yeraltı servetlerinin araştırılmasından tüketimine kadar süren faaliyetleri boyunca geniş bir alanda ağır sorumluluklar yüklemektedir.

Bu sorumluluk madenciyi sonu olmayan teknolojik araştırmalara yöneltmiştir. Günümüzde çözümlenen her teknik sorun çözümlenmesi gereken 7 - 8 kadar yeni sorunun ortaya çıkmasına yol açıyor. Bu nedenle de teknik elemana olan ihtiyacı arttırıyor. Bu geniş ve yaygın çalışmalar sırasında teknisyenler, bilim adamları ve uzmanlar araştırmalarını ve buluşlarını çeşitli ulaşım olanaklarıyla meslek arkadaşlarına duyurma ve birbirlerine yararlı olma çabası içindedirler. Bilimsel ve Teknik Kongreler ise tanışma ve tartışma olanağı sağladığından en etkin ulaşım aracı olmakta ve sık sık yenilenmesinden büyük yararlar sağlanmaktadır.

Bundan önceki kongremizi izleyen son iki yıl içinde dünyamızda hammaddeler konusunda büyük gelişmeler oldu :

- Bir Birleşmiş Milletler deklarasyonu ile «Fakir ve zengin her ülkenin kendi ekonomik ve sosyal sistemini tayin ve tabii kaynakları üzerinde millileştirme dahil tam hüküm ve tasarruf hakkı bulunduğu» bildirildi.
- Tarihte yankılar yaratacak «Enerji Bunalımı» adı verilen ve ticari, iktisadi, mali ve parasal gelişmeleriyle dünya ekonomisini bütünüyle etkileyen büyük bir olay ortaya çıktı. Bu aslında dünyada bugün için her. hangi bir enerji hammaddesi darlığı oiaıy değıldir. Bu, hammadde fiyatlarının önceleri yapılageldiğı gibi tüketiciler tarafından saptanması ve birbirleriyle kıyasıya rekabet içinde olan hammadde üreticisi ülkelerin bir araya gelerek tüketici ülkelere meydan okuması olayıdır. Mal ve hizmet değerinin üretici tarafından biçilmesinin sert bir biçimde başlatılması olayıdır.

Bu olaylar her topluluğun insan ve doğal kaynaklar bakımından ihtiyaçlarını öncelikle öz kaynaklarına dayandırmasının kaçınılmaz olduğunu somut bir biçimde gözlerimizin önüne sermiştir. Bunun yanında bölgesel ve

uluslararası işbirliğinin de gereğine inanıyoruz. Ancak bu işbirliğin eşit koşullar altında uygulanması gerekir.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Müsteşarı Tahsin YALABIK, Kongre'de yaptığı konuşma sırasında.

Hepinizin çok yakından bildiği ve ilgilendiği bütün bu olayları burada yinelenememem nedeni kongrelerimizle çok yakından ilgili oluşlarıdır. Jeolojik yapısının karakteri nedeniyle çeşitli hammadde kaynakları bakımından zengin olduğu halde ülkemiz de kendini «enerji bunalımı»nın içinde buldu. Ne var ki, önceki kongrelerimizde:

- Enerji ihtiyacımızın doğal kaynaklarımıza dayandırılması,
- Dünya çapında önemli hammaddelerimizin ileri safhalara kadar işlendikten sonra ihrac edilmesi,
- Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan madenlerin üreticilerin kötü rekabeti nedeniyle düşük fiyatlarla ihracını önlemek için gerekenlerin devlet eliyle işletilmesi,
- Daha bir sıra tedbirler önerileri katılanların oybirliğiyle kabul edilmiş ve uygulanmalarını sağlama konusunda gerekli başvurularını yapması için Oda Yönetim Kurulları görevlendirilmiştir.

Bu çalışmaların Oda Yönetim Kurullarınca enerjik bir şekilde yapılmasına rağmen gerekli yasa değişikliklerinin günümüze kadar sağlanamaması ülkemizi enerji bunalımının içine itmiş teknik personel sorunları çözümlenememiş. artan hammadde ihracatımıza bakarak milli gelirimiz beklediğimiz artışı gösterememiştir.

Teknik kongreler söz konusu olunca teknik personel sorunlarından söz etmeden geçemiyoruz. Yurdumuzda çözümlenmeyen bir teknik personel sorunu süregelmiştir. Bu sorun bugüne kadar hep ücret konusu olarak ele alınagelmiş ve sorunun tabanına inilmediği için çözüm yolu da bulunamamıştır. Ücret hizmetin değer ölçüsüdür. Bu değerın biçimlenmesinin hangi yönce yapılması gerektiği eğilimleri belirlenmiş bulunmaktadır. Personel konusunda gerçek odur ki, teknik veya idari eleman kendi ihtisas yerinde kullanılmalı ve görevlendirilmelidir. Günümüzde kuruluşlar teknik eleman bulamadıklarından yakınmakta, teknik elemanlar da iş bulamadıklarından. Bu çelişkinin nedenlerini belirlemek gerek. Mesleğinde uzun yıllar hizmet etmiş yetişmiş bir elemanın ücret bakımından tatmin edici bir basamağa ulaştığı halde Mauritania'da iş araması, Keban şantiyesinde altı yıl emek verip tecrübe kazandıktan sonra mühendisin bir deri fabrikasında iş alması, terfi süresini doldurmuş bir elemanın kadro yokluğu nedeniyle ihtisası dışındaki kadroya atanması ne ülkemizin ne de bu elemanların sorunlarını çözemaz. Bu şekilde çalışan elemanlar aldıkları ücretler ne olursa olsun bir tür gizli işsizdirler.

Yetişmekte olan genç elemanlar için yeterli sayıda kadrolar açılmazsa Kuruluşlar bekledikleri tecrübeli elemanları hangi kaynaktan sağlayacaklar?

Bugün düz işçilikten bilim adamına kadar nicelik ve nitelik bakımından yeterli elemanımız vardır. Süregelen, dış ülkelere insan gücü ve beyin gücü akımı bunu saptamaktadır. Yurdumuzun doğal zenginlikleri, değerli insan gücü dururken, dış kredilerin de yan koşulları zoru ile en önemli projelerimizi yabancı ellere daha ehildir diye bırakıyoruz da daha iyi mi oluyor? Hayır.

Bu yönde örnekler verebiliriz:

- Karadeniz Bakır Projesi : 40 bin ton yerine 10 bin ton üretebiliyor. Yan ürün olarak üretilmesi gereken 360 bin ton asit, 250 ton pirit üretilenmiyor.
- Keban generatörleri : Öyle görünüyor ki düzeltilmeleri uzun sürecek,
- Murgul asit fabrikası : Yarı kapasitesine bile ulaşamadı.
- Ergani Bakır Projesi : Yarı kapasiteye ulaşmadan devredildi.
- Seyitömer termik sanıralı : Kapasitesine ulaşamadı.
- Ankara havagazı fabrikası : Geçici kabule yeterli değil.

Daha bir çok örnek verilebilir. Ne varki bu ve benzeri tesislerin düzeltilmesi ve işletilmesi yerli elemanlarımıza kalıyor.

Dün olduğu gibi bugün de kongremize büyük değer taşıyan, üzerinde önemle durularak gerçekleştirilmesi kaçınılmaz önerileri içeren sunuşları ile öğündüğümüz geniş ve değerli bir kadro ile başlıyoruz.

Dileğimiz odur ki, geçmişten de ders alınarak, bu mesleğin sahipleri tarafından getirilecek önerilerin uygulanmasını geciktiren veya engelleyen mevzuat sorunlarının bir an önce çözümlenmesidir.

Yurdumuzun enerji sorunu dahil sanayileşmesinde en önemli yeri olan hammadde üretimi ve madencilliğini her yönünden değerli sunuşları ile

inceleyen uzmanlara, bilim adamlarımıza, meslektaşlarımıza ve tartışmalarıyla konulara katkıda bulunarak açıklığa kavuşmasına yardımcı olacak Kongre üyelerine saygı ve şükranlarımı sunarım.

Daha sonra kürsüye gelen Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Erhan IŞIL, madencilğe ilişkin görüşlerine geçmeden Önce, Meslek Kuruluşlarının toplumsal işlevlerini belirtir konuşması, genelde Teknik Eleman kitlesini, özelde ise maden mühendislerini sevindirici nitelikteydi. Kısaca Meslek Kuruluşlarının, toplumumuzun eko-

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Erhan IŞIL, Koagre'de yaptığı konuşma esnasında.

nomik ve politik yapısından kendilerini soyutlayamayacakları, aksine üyelerinin öznel sorunları ile birlikte ekonomik ve politik uğraşın içinde olmaları gerektiği giderek birer baskı unsuruna dönüşmelerini en olumlu bir biçimde vurgulayan Erhan IŞIL, daha sonra; günümüzde Meslek Kuruluşlarının bu doğrultuda, tutarlı bir çizgi izlediklerini belirtti. Kısaca, madencilüğimizin sorunlarına da değinen Erhan IŞIL, bu sorunlara da tutarlı yaklaşımlarda bulundu.

Üst kuruluşumuz TMMOB Başkanı Teoman ÖZTÜRK ise, yaptığı konuşma ile günün önemli gerçeklerini ve olaylarını çarpıcı bir biçimde vurguluyordu. Özellikle, Kongre Salonu'nda asılı duran «DOĞAL KAYNAKLARIN GERÇEK SAHİBİ HALKTIR» bez afişe dikkati çeken Teoman ÖZTÜRK'ün konuşması şöyleydi;

TMMOB BAŞKANI TEOMAN ÖZTÜRK'ÜN TÜRKİYE
MADENCİLİK BİLİMSEL VE TEKNİK 4. KONGRESİN-
DE YAPTIĞI KONUŞMA METNİ.

Sayın Başkan,
Sayın Konuklar,

Madencilüğimizin her yönünü gündeme alacak olan bu Kongre'nin, başarılı geçeceği inancı ve umuduyla sözlerime başlarken, «YERALTI KAYNAKLARININ GERÇEK SAHİBİ HALKTIR» özdeyişi yazılı şu bez afiş gerçekte, daha başlangıçta Kongreyi en onurlu ve doğru bir biçimde açtiğini vurgulamak isterim. Gerçektende yeraltı kaynaklarımızın doğal ve gerçek biricik sahibi halkımızdır. Ancak günümüze dek süregelen iç ve dış sömürü bu kaynakların bugün yeterince etkin bir biçimde halk yararına kullanılmasını engellemektedir. Osmanlı İmparatorluğu'nun yarı sömürgeleşme sürecine girişinden günümüze dek yoğunlaşarak gelen yeraltı kaynaklarımızın emperyalist ülkelerce sömürülmesi olgusu, bu çarpık ve halkımızın çıkarlarına ters düşün gidişle madenlerimizi bir daha geri gelmeyecek biçimde yitip gitmesine neden olmuş ve öyle görülmektedir ki bir avuç azınlık daha uzunca bir süre bunu sürdürmek istemektedir.

TMMOB Başkanı Teoman ÖZTÜRK konuşmasını yaparken.

Madensel ve endüstriyel hammaddeler açısından gittikçe artan gereksinimlerinden ötürü her geçen gün daha da hırçınlaşan sömürücü ülkeler son günlerde artık saldırganlıklarını resmi demeçleriyle de dünya halkları önünde belirtmekten sakınmamaktadırlar. Bir yönüyle bakır çıkarmazlarından ötürü Şili ve benzeri ülkelerde darbeler düzenleyerek, yurt-

sever iktidarları devirmeye yönelik bu ülkeler, son olarak enerji çıkmazlarından ötürü, petrol üreten Arap ülkelerine çıkarma yapabileceklerini açıkça söylemektedirler.

Bugün için, ülkemiz üzerinde, ekonomik, politik, kültürel ve askeri sömürsünü sürdüren emperyalizm, petrol üreten Arap ülkelerini nasıl açıkça tehdit ediyorsa, yeraltı kaynaklarına sahip çıkacak bir iktidarın varlığında ülkemize de aynı tehditleri savuracağından kuşumuz yoktur. Örneğin, Ataş rafinerisinde olduğu gibi bor minerali üzerinde, Osmanlı İmparatorluğu'ndan beri süregelen sömürüye son verecek bir iktidar, böylesi bir açık tehditle karşı karşıya kalabilecektir.

Yeraltı kaynaklar sömürsününün, diğer sömürü gerçekliklerinden ayrı ve önemli farklılığı nedeniyle, bu kaynaklarımızın üretiminden pazarlanmasına dek tüm maddi süreç üzerinde titizlikle durmamızı gerektirmektedir. Sınırlı ve üretildiğinde bir daha geriye gelmeyecek biçimde yok olup giden yeraltı kaynaklarımızın sömürülmesine göz yummak, yurtsever bilim ve teknik adamlarımızın özellikle sakınması gereken bir gerçekliktir. Geleceğe, her yönüyle yitmiş yeraltı kaynaklarımızın enkazını bırakmak, daha doğrusu böylesi bir oluşumu görmemezlikten gelmek, tarihsel sorumluluğun itelenmesi anlamına gelir ki, bu da tarihe bir leke olarak kalır.

Bilim adamlarımız ve teknik eleman kitlesi, bugün artık her yönüyle onurlu, bilinçlilikleriyle, yeraltı kaynaklarımızın sömürsüne karşı koyacak ve mücadele edecek atımdadırlar.

Sözlerimi, başladığım gibi, yeraltı kaynaklarımızın doğal ve gerçek biricik sahibinin halkımız olduğunu ancak bugünkü sömürü durumundan kurtarılıp gerçek sahibi olan halk yararına kullanılması için hepimizi çetin mücadelelerin beklediğini ve bu mücadelelerde hepimize düşen görevleri yerine getireceğimizi vurgulayarak bitirmek istiyorum. Kongrenizin ülke ve halkımız yararına gerçekleri dile getireceği inancıyla basanlar diler saygılarımı sunarım.

Partilere yaptığımız çağrılara salt CHP uydu. CHP adına Kongre'ye gelen İhsan TOPALÖĞLU, konuşmasında, ülkemizin yeraltı kaynaklarca ileri bir noktada olması gerekirken, bugün için gerilerde kaldığımızı belirttikten sonra, MTA Enstitüsü'nün kuruluşundan günümüze dek olumlu bir çizgide çalıştığını, ancak bu kurumda yeni bir düzenlemeye (reorganizasyon) girmenin artık kaçınılmaz olduğunu vurguladı.

Daha sonra konuşan MTA Genel Direktörü Sadrettin ALPAN, ülkemizin yeraltı kaynakları açısından zengin olduğunu üzerinde dura dura ilettili. Ve yapılacak araştırmalarla bu zenginliklerin mutlaka ortaya çıkacağı inancında olduğunu belirtti.

Açılış oturumu Kongre Yürütme Kurulu Başkanı Tefik GUYAGULER'in kongre çalışmalarını özetleyen konuşması ile so na erdi.

Son olarak kürsüye gelen Murat TURAN, bir yandan öğlenden sonra Kongre'nin birinci oturumunu konuklara anımsatırken diğer yandan protokol hiyerarşisini dik-kate alarak TEKNİK SERGİ'yi açmak üzere Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Erhan IŞIL'I SERGİ YERİNE davet etti.

M.T.A. Genel Direktörü Sadrettin ALPAN Bilimsel ve Teknik Kongre'de konuşurken.

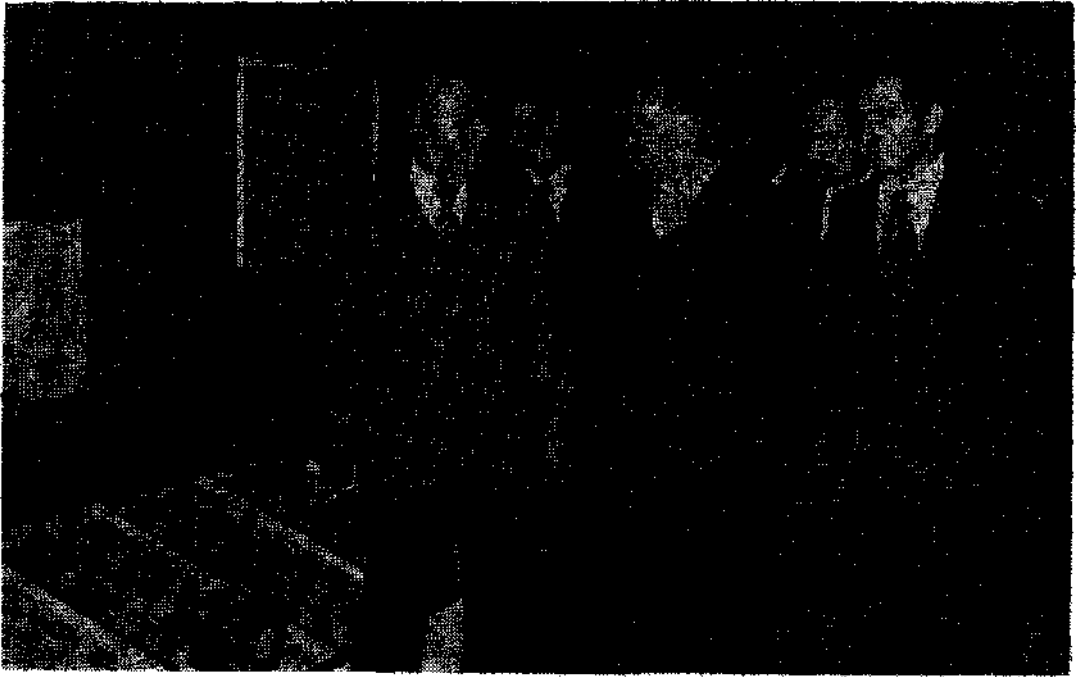

Bilimsel ve Teknik Kongre Yürütme Kurulu Başkanı Tevfik GÜYAGÖLER konuşurken.

Böylece AÇILIŞ OTURUMU, konukların TEKNİK SERGİ'de, çeşitli madencilik kuruluşlarının sergiledikleri madencilik araç ve gereçlerini izlemeleriyle son buldu.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Erhan İŞİL, TEKNİK SERGİYİ açarken.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Erhan İŞİL, Müsteşar Tapsin YALABIK ve Oda Başkanımız Murat TURAN TEKNİK SERGİYİ izlerlerken